

Article opinió - Leonor Berja - “Una mica de relax”

Quan en Pepe me va demanar que escrivís alguna cosa per *En Veu alta* (que no cridant), just feia un dia i mig que havia començat vacances. Encara no tenia triats els llibres d'estiu, ara ja en tenc tres de començats i depenent del moment... bé, als qui us agrada llegir ja sabeu com va això. Però aquest no és el tema, la cosa és que havia començat vacances i no em venia gens de gust escriure sobre temes seriosos. Necessitava que s'aturés una mica el meu món: ni temes educatius, ni polítics, ni temes històrics pendents, ni catàstrofes, ni indignar-me amb persones o amb desgràcies generals causades per la involució humana...una mica de relax, per favor!

Així que us explicaré una mica com va això de fer vacances sense moure's d'aquí. No fa falta que siguin d'estiu, cada un les fa quan pot, però sí que serveixen per posar els motors a ralenti i partir de nou amb la càrrega completa.

L'estiu (o les vacances) haurien de ser un moment de reconexió, una mica màgic a poder ser on intentem canviar l'escenari i ens permetem fer coses que normalment no feim (si llegiu la definició de vacances al diccionari res té a veure amb això). També hauria de servir per relaxar-se, per aprendre, per enamorar-se i gaudir. Ja sé que sona molt bucòlic, però és així.

Aquí baix on pas les vacances, ens vam inventar un verb fa temps: “*mesquidejar*”. Aquest verb es pot adaptar a la toponímia, si voleu podeu per exemple “*grauejar*”, “*morellejar*”, tan és si us quedau amb l'essència. Tampoc té perquè fer-se prop del mar, només són exemples.

Quan “*mesquidejes*” la vida transcórrer més a poc a poc. No hi ha tele ni aigua corrent. Tampoc botigues, ni tan sols pots anar a cercar el pa ni el diari.

Al començament es fa estrany, necessites tenir informació del món, però t'adaptes prest. Escoltes la naturalesa, surts a caminar, sents els infants com juguen, riuen, neden, conversen...és fantàstic!

Fa calor, et poses en remull; que surt sa fresca, una jaqueta. Parles amb algun veí o veïna, fas receptes d'aquelles que fan xup-xup, jugues a cartes, llegeixes, vas a pescar, prens un cafè mirant com surt el sol, surts a caminar o a córrer, i gastes poquíssima benzina...tal vegada trobau que “*mesquidejar*” és massa bàsic, fins i tot avorrit. Que no té gràcia fer aquestes coses però, aprofitant que som persones privilegiades, us recoman que ho proveu, ni que sigui uns quants dies de desconexió. Inventau-vos un verb, “*mesquidejau*” i passau uns dies meravellosos de vacances.